

Denize Küsen Martı

– gölge06 · 09 Temmuz 2016

sevmeyi, yudum yudum sevmeyi
o güzel, o haylaz çocuklardan öğrendim ben
gözleri sevgiye ışıldayan
kollarını hep sevgiye açan çocuklardan

uykusunda bile sevdiğine gülümseyen
düşe kalka sevgiye emekleyen
sevdiğine, hiç ama hiç kıyamayan çocuklardan

sen kıymak istersen bana
en can alıcı yerimle
seninle vur
intikam istiyorsan
ilk önce
içimdeki seni öldür

ş
i
m
d
i
aramızda upuzun yollar var
başka hayatlar var
başka dünyalar var

çok katlı bir binada müstakil acılardayım
üç artı bir yalnızlığım var
her akşam balkonuma mutsuzluk asıyorum
merdivenlere sığmıyor kederim
asansörde bir aşağı bir yukarı
hüzün taşıyorum

o deli sevdayı sarıp sarmaladım çaputlara
gömdüm güvercinlerin eşelediği bir çukura
bir gökyüzü biliyor yerini

birde kuşlar

hele bir soluklanayım
hele bir kabuk bağlasın yaralarım
belki bir gün, söylerim sana yerini
ben söylemesem de
bir bozkır rüzgarı eser saçlarında
yanık bir bozlak ta dinlersin ahvalimi
bir Neşet Ertaş türküsü gibi
çınlar ım kulaklarında

o gün anlarsın
kabuk bağlamış bir yarayı nasıl kanattığını
bir orman gibi beni içten içe nasıl yaktığını
bir başkasının avuçlarından mutluluk içipte
beni damla damla nasıl azatlığını

o gün anlarsın
başkasına can verirken içinde
canıma nasıl kast ettiğini
sana uzanan kollarımı
zehirli sarmaşık keser gibi nasıl kestiğini
yaşlı atlar gibi yıldı ya bırakıp beni
nasıl ölüme terk ettiğini

o gün anlarsın
tavşanın dağa
martının denize neden küstüğünü